

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De his, qui malo gaudent, ac res improbas amplectuntur, & iustas
aspernantur. cap. cxiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

*Esai. ab-
bays.
Philantia
nihil gra-
uius.* Qui sua dūtaxat causa omnia faciunt, philantia, hoc est malq̄ omnium grauissimō, stu-
deat. Quod quidem hoc affert, vt à societate atque commercio & amicitia quispiam ab-
horreat, iniusteq̄ & impiè se gerat. Natura enim hominem non vt soliuaga animantia
condidit, sed vt gregalia communibꝫque pascuis v̄tētia: vt non sibi ipsi soli viuāt, ve-
rūm etiam matri & patri, & fratribus, & uxori, & liberis, aliisque cognatis, & ami-
cis, & popularibus ac tribulibus suis, & patriæ, & prouincialibus suis, & omnibus ho-
minibus, atque insuper v̄niuersitatis partibus ac toti mundo, multoq̄ etiam ante Deo &
creatori. Eum enim, siquidem rationis particeps est, societatis coniunctionisque studiosum,
& mundi & Dei amantem esse oportet, vt Deo quoque charus efficiatur.

Euagrij. O quā auersandus & execrandus est cæcus sui amor, cui omnia odio sunt.

De Dei donis ac beneficiis: & quod ea iis, qui honestè viuunt, mercedis loco
à Spiritu sancto rependuntur: & quod venia indigni sint, qui di-
uinam gratiam muneribus & pecuniis mercantur.

C A P. C X I I.

Io. 3. **R**ESPONDIT Ioannes: Nemo potest accipere à seipso quic-
quam, nisi fuerit ei datum de coelo.
*Rom. 11.
Act. 8.* Sine poenitentia sunt dona & vocatio Dei.
Videns Simon, quia per manuum impositionē daretur Spi-
ritus sanctus, obtulit eis pecuniam, dicens, Date & mihi hanc
potestatem, vt cuicumque imposuero manus, accipiat Spiritum
sanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pecunia tua tecum sit in
perditionem: quoniam donum Dei existimasti pecunia possideri. Non est tibi
pars neque fors in sermone isto. Cor enim tuum non est rectum coram Deo.
1ac. 1. Omne datum optimum, & omne donū perfectum, deforsum est, descendens à
patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio.

Inerti. Deus eorum, quos beneficiis afficit, saluti vehementius consulens, interdum non statim
Cur Deus dona sua ipsis impertit atque infundit: idq; vtilitatis ipsorum causa: ne scilicet maiori sup-
no statim plicio obnoxij reddantur, qui diuinas gratias proculcarint, earum magnitudinem idcirco
quosdam ignorantes, quod facile ac celeriter eas consecuti sint.
*beneficio
afficiat.* Quæ Pater largitur, ministrante Filio, ac suppeditante Spiritu sancto, non ita largi-
tur, vt fert diuinæ maiestatis potestas, sed vt accipientibus conducit.

De his, qui malo gaudent, ac res improbas amplectuntur, & iustas
aspernantur.

C A P. C X I I I.

*Psal. 9. 30
33. 36* **C**OMPREENDVNTVR in consiliis, quibus cogitāt. Mu-
ta fiant labia dolosa, quæ loquuntur aduersus iustum iniqui-
tatem. Qui oderunt iustum, delinquent. Benedicentes ius-
tum, hæreditabunt terram.
*Prø. 29.
17.* Sapientes & prudentes malos appellant. Viri sanguinum
participes odio habebunt sanctum. Qui iustum iudicat in-
iustum, & iniustum iustum, immundus & abominandus est a-
pud Deum. Qui impium iustū dicit, maledictus erit apud populos, & exofus
inter gentes. Qui lætantur cum malefecerint, & exultāt in rebus pessimis: quo-
rum viæ peruersæ sunt, & infames gressus eorum: quia elongant se à via recta, &
auertunt à iusta sententia. Qui lubens peccat, delectatur pugnis. Quærentē
mala, mala persequentur. Omni tempore oculi malorum expectant mala.
Esai. 30. Væ animæ eorum, quia inierunt consilium malum aduersum seipso, dicētes,
Vinciamus iustum, quoniam incōmodus est nobis. Ergo fructus operū suorum
come-

A comedent. Væ qui dicunt bonum malum, & malum bonum, qui ponunt tenebras lucem, & lucem tenebras, ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum. 5.
 Filii, in bonis non des maculam. Non est iustum aspernari pauperem sapientem, neque consentaneum glorificare virum peccatorem. Ecli. 33.

Proditio veritatis est, atque assuefactio ad exitium, eorum, qui peruersitati student, Basil. comprobatio.

B Multi sunt, qui actiones improbas laudent, atque scurrilem suauem ac lepidum appellant, obscœnis verbis videntem, vrbani ac festiuum, acerbum & iracundum, non commendandum, tenacem atque à largitione abhorrentem vt rei familiari optimè consulentem laudibus efferant, profusum ac decoctorem vt liberalem, impudicum & libidini deditum vt voluptatibus belle fruentem atque hilaritate præditum. Atque, vt rem vno verbo complectar, vitia omnia vicinas virtutes esse statuunt. Huiusmodi homines ore quidem suo benedicunt, corde autem maledicunt. Etenim per verborum laudem maledictionem omnem animæ suæ accersunt, vt qui, per ea quæ comprobant, sempiternæ pœnæ obnoxios se reddant. Hom. in psal. 61. Quidam vitis vicinarum virtutum no-

Diligenter nobis ipsi animum adijciamus, ne vquam aut impium aliquem hominem, aut sermonem, ob ipsius erga nos fauorem, comprobemus ac iustum pronanciemus, ad buunt, eumque nos per assensum adiungamus.

C Etiam si quis nobis obrectare in animum induxerit, non eo nomine discruciemur, quòd malè audiamus, sed quòd iuste traducamur. Nam si improbè ac flagitiosè viuamus, etiam si nemo maledictis nos incessat, tamen omnium miserrimi sumus. Si autem virtuti studeamus, etiam si vniuersus terrarum orbis conuictus nos insectetur, tamen omnium felicissimi erimus. Chryf. Quid in inuicis cogitandū.

Non solum vitium sequi, sed eos, etià qui vitiosè viuunt, laudare, non vulgare quoddam supplicium accersit, atque adeo, vt mirum aliquid dicam, grauius quàm sit eorum, qui improbam & flagitiosam vitam ducunt. Viriosos laudare grauius-

D Peccantes enim laudare, quantum ad supplicij rationem attinet, longè grauius est quàm peccare. Ac meritò sanè. Corrupta enim voluntatis est, atque animæ incurabili morbo laborantis hic calculus. Nam qui improbitatem laudibus effert, pœnitentiæ remedio seipsum priuat. Ac proinde non abs re Paulus hoc illo grauius atrocisq; esse quasi lege lata ut scelus sanxit. Quocirca non ij solum qui vitij operam dant, sed ij etiam qui eos laudibus vehunt, eodem quo illi, atque adeo grauiore supplicio afficiuntur. nam pœnam nobis accersit. Quam gra sit im-

Vituperare eum qui reprehensione caret, in Deum peccare est. Sceleris incrementum est, non modò peccare, sed etiam alijs peccantibus fauere.

De grauibus & nefarijs flagitijs.

CAP. CXIIII.

E VM QVE habitaret Iacob in illa regione, abiit Ruben, & dormiuit cum Bala concubina patris sui. Gen. 35.

Videns Onam nõ nasci sibi filios, introiens ad vxorè fratris sui, semen fundebat interram, ne filij fratris nomine nascerèur. 38.

Abimelech conduxit sibi viros inopes & vagos, secuti que sunt eum. Et venit in domum patris sui in Ephra, & occidit fratres suos filios Ierobaal septuaginta viros, super lapidem vnum: remansitq; Ioatham filius Ierobaal minimus, & absconditus est. Iudic. 9.

Eduxit ad eos homo concubinam suam, & eis tradidit illudendam: qua cum tota nocte abusi essent, dimiserunt eam manè. At mulier recedentibus tenebris, venit ad ostium domus vbi manebat dominus suus, & ibi corruit. Videns autem homo ille quòd esset mortua, tulit eam, & imposuit asino, reuersusque est in domum suam. Quam cum esset ingressus, arripuit gladium, & cadauer vxoris cum ossibus suis in duodecim partes ac frustra còcidens, misit in omnes terminos Israèl. 19.